

Bilag 4.

Fællesudvalget om Skattespørgsmaal.

København, den 5. Juni 1943.

Til Regering og Rigsdag!

I Anledning af, at Finansministeren den 28. Maj d. A. i Folketinget har fremsat Forslag til Lov om Udskrivning af en Krigskonjunkturskat m. v. for Skatteaaret 1943—44 samt om bunden Opsparing, skal Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmaal tillade sig at fremsætte følgende Bemærkninger.

Nationalbankens stærkt øgede Udlaan gør, med Afværgelse af Inflationsfaren for Øje, Overvejelser af drastiske Indgreb i Landets økonomiske Liv naturlige. Disse Indgreb bør være indrettet saaledes, at de paa effektiv Maade belaster de Kredse i Befolkningen, hvis Indtægter er blevet forøget som Følge af den omtalte Kreditudvidelse, og saaledes at Landets øvrige Borgere, der i Forvejen føler Skattebyrden tynde stærkt, ikke rammes unødvendigt.

Det fremsatte Lovforslag opfylder efter Erhvervenes Opfattelse ikke disse Betingelser, idet de Byrder, som det fastsætter, i alt for stor Udstrækning rammer Borgere, hvis Indkomst hverken direkte eller indirekte er paavirket af Nationalbankens Kreditudvidelse. Dette gælder i første Række Lovforslagets Bestemmelser om bunden Opsparing, men ogsaa Bestemmelserne om Krigskonjunkturskat og om Merindkomstskat af Aktieselskaber. Erhvervene maa derfor indtrængende advare imod, at Lovforslaget gennemføres i den foreliggende Form, og navnlig imod, at Forslagets Behandling i Rigsdagen fremskyndes paa en saadan Maade, at Muligheden for paa Forhaand at undersøge og gennemprøve Virkningerne af Forslagets mange komplicerede og vanskeligt overskuelige Bestemmelser udelukkes. Selv om Forholdene, som allerede nævnt, maatte kræve Indgreb fra Statens Side, er Betydningen af saadanne Foranstaltninger paa ingen Maade afhængig af, om de gennemføres 1 Maaned før eller senere.

Krigskonjunkturskat for Personer.

Erhvervene vil ikke modsætte sig Gennemførelse af en egentlig Krigskonjunkturskat, men den i Forslaget skete Udformning af denne Beskatning er ikke tilfredsstillende.

Medens den Efterspørgsel, som udgaar fra Merindtægterne under 10 000 Kr. som Følge af deres meget hyppige Forekomst, er af indgribende Betydning for Prisdannelsen, er noget tilsvarende ikke Tilfældet med Hensyn til de faatallige større Merindtægter. Efter Udvalgets Opfattelse er det derfor en Fejltagelse at antage, at det tilsigtede Resultat kan opnaas ved en Særbeskatning af den lille Kreds af Skatteydere, som har haft Merindtægt over 10 000 Kr. Naar Regeringen imidlertid ikke